Med Kozjanskimi griči

S ŠmaRji na jesenski pohod 27.10. 2026

Ko se narava obleče v zlato barvo jeseni, tudi romarji društva ŠmaR počasi prehajamo v zaključek leta. Le še nekaj dogodkov in lahko bomo naredili končni »obračun« našega romarskega leta 2026. En lep dogodek se nam je zgodil v soboto, 17.10. 2026. Skupaj smo se odpravili v Olimje. Tokrat nas poti ni v celoti vodila peš iz Žirov, saj smo medse povabili tudi tiste, ki jim je dolgo romanje prenaporno.

V temačnem sobotnem jutri smo se zbrali v domači župnijski cerkvi, kjer nas je sprejel vedno nasmejan in dobrovoljen župnik Andrej Jemec. Prijazno je pozdravil vsakega in njegove tople besede dajejo obilo pozitivne energije. Če pa se temu pridruži še božji blagoslov, potem je dan začet na najlepši možni način. Po blagoslovu se nas je 16 romarjev namestilo na avtobus in podali smo se po dolini proti Škofji Loki. Malce zaspano vzdušje je še bilo, a bolj, kot smo za seboj puščali kilometre, bolj so se razvezali jeziki. V Škofji Loki se nam je pridružilo še nekaj romarjev in skupaj smo že dodobra zbujeni pot nadaljevali proti Lukovici, kjer je bila na vrsti prav jutranja kavica. Noč je počasi podajala roko meglenemu dnevu. Lahko bi rekla, da je vožnja po avtocesti tekla kot po maslu, saj ni bilo običajne gneče in tudi naš šofer imenitno obvlada volan. Sonce je počasi trgalo megleno zaveso in bolj kot smo se približevali Podčetrtku, jasneje je postajalo in slika narave je bila v jesenskih barvah enostavno čarobna. Nekoliko hladno jutro nas je pozdravilo pred cerkvijo svetega Lovrenca. Po kratkem ogledu njene notranjosti, smo peš krenili proti Olimju. Prijetna pot, sproščen pogovor, oko pa je sem ter tja odplavalo med kozjanske griče, ki so v jesenskih barvah, obsijanih s soncem bili prava paša za oči. Čeprav kratka pot, pa je bila vseeno priložnost za pogovore in medsebojno druženje. Kako nam je preprosto lahko lepo, smo si bili edini. Res čudovita družba, ko lahko drug z drugim uživamo, čeprav v malenkostih.

Kmalu se je pred nami prikazal vsem dobro znani minoritski samostan, ki je že od daleč viden. Ker je bilo do začetka predvidene maše še nekaj časa, smo ga izkoristili za ogled okolice ali skok na kavico ali prigrizek. Ob 11. uri se je pričela maša, ki jo je v cerkvi Marijinega vnebovzetja daroval pater Ernest Benko. Lepo nas je nagovoril in nam namenil tudi končni blagoslov. Po končani maši se nam je pridružil in nam povedal zanimivosti iz zgodovine samostana in cerkve, ki sega v daljno 11. stoletje. Skozi zgodovino se je kompleks temeljito spreminjal. Leta 1990 so stavbo v najem vzeli bratje minoriti in od leta 1999 je samostan tak, kot je danes. K njem spada tudi zeliščni vrt in lekarna, ki jo vodijo bratje minoriti. Imeli smo priliko kupiti izdelke za telesno zdravje, za duševno pa je poskrbel kar pater Ernest, ki je na najlepši možni način predstavil božjo mater Marijo.

Po ogledu in nakupih smo se podali še na sladki del izleta - v bližnjo čokoladico, kjer v družinskem podjetju izdelujejo raznovrstne čokolade. Mladi naslednik nam je v nekaj besedah predstavil zgodovino in sedanje izdelovanje čokolade. Sledila je degustacija, ki se je nihče ni branil. Krasno za brbončice.

Prelepo toplo vreme je vabilo na posedanje na klopicah v parku. Nekateri smo se peš podali proti naslednji destinaciji, restavraciji in družinski pivovarni Haler. Vonji jesenskega listja, šumenje pod nogami in božanje sončnih žarkov je pot naredilo še lepšo. Ob okusni hrani in osvežilni pijači - ja, dobro pivo imajo - smo nadaljevali popoldne. Počasi je prišel čas, ko smo zaključili tokratno romanje in se poslovili od Kozjanskega. Avtobus nas je že čakal in prijetno utrujeni smo se posedli ter odpeljali proti domu. Skoraj prazna cesta in za seboj smo hitro puščali kilometre proti domu. Kar hitro smo prestopili mejo Štajerske tik pod Trojanami. Tam je že zadišalo po krofih, sam mimo se ne da, če tako slastno vabijo. Avtobus je napolnil njihov vonj, nekateri se niso mogli upreti slastnim grižljajem. Sonce je izginjalo za obzorje in kmalu so nas zapustili romarji iz Škofje Loke. Prej se je naš vodja Sebastijan še zahvalil za lep dan in Žiri pred nami so že kazale nočno podobo. Le še lahko noč in dan se je zaključi kar se da lepo.

Sedaj nas čakajo še Martinovo žegnanje vina, pohod na Planino do svetega Andreja ter občni zbor. Leto se je tako spet hitro zaključilo in pred nami so novi izzivi. Le zdravje naj bo in skupaj bomo lahko nabirali kilometre, brisali potna čela in se imeli enostavno lepo. Hvala, dragi romarji, zlati ste, kot je zlata jesen.

zapisala
Metka Bogataj

STARA
LEKARNA